

Kabine Değişikliği Bahsi Münasebetiyle; Sorun Sadece Şahıslarda mı Yoksa Nizamın Esasında mı?

Bugünlerde haberler, özellikle Devlet Başkanının 15.04.2007'de Batı Java'daki Bagor'da yaptığı basın açıklamasından sonra Endonezya'daki kabine değişikliklerinden bahsetmektedir. Daha sonra açıklamasını, bunun gelecek Mayıs ayının başlarında yapılacağını açıklayarak 20.04.2007'de yineledi.

Bu bağlamda yapılan açıklamalardan bazıları şunlardı: el-Hâcc Hâşim Mevzâdî 19.04.2007'de, kabine değişikliğinin kötüleşmeye değil iyileştirmeye götürmesi gerektiğini ifade etti. Yine Adalet ve Refah Partisi Başkanı, 20.04.2007'de, ekonomik durağanlıktan ötürü bu alanda ivedi olarak yeni düzenlemelerin yapılmasının zorunlu olduğunu belirtti. Araştırmacı akademisyen Şemseddin Hâris 19.04.2007'de, kabine değişikliklerinin çözüm oluşturmayacağını, çünkü bunu daha önce denediklerini ve 2005 yılının sonlarında yeni düzenlemeler yaptıklarını ve hükümetin öncekinden daha iyi bir hale gelmediğini ifade ederek karamsar bir görüş ortaya koydu.

Evet, bunun büyük bir sorun olduğu ve insanların çoğunun, bu sorunu yaşamlarının ekonomik boyutunda hissettikleri doğrudur. Nitekim Devlet İstatistik Enstitüsü, yoksulluk sınırı altında yaşayanların sayısının 2005 yılı itibarıyla otuz (30) milyon olduğunu ve 2006 yılı itibarıyla otuz dokuz buçuk (39,5) milyona ulaştığını açıkladı. Ancak Dünya Bankası, Endonezya'da yüz on milyon (110) insanın yoksulluk sınırı altında yaşadığını açıkladı. Oysa Endonezya Merkez Bankası'nda, insanlar arasında dönmesi için tedavüle sürülmeksizin dondurulmuş şekilde bekleyen iki yüz on (210) trilyon rupiya [Endonezya para birimi] bulunmaktadır. Devlet ise bu paranın getirilerini ülkenin ekonomik lokomotifini harekete geçirmek yerine mudilerine ödemektedir. Nitekim devlet, geçmişe dönük kredi borçlarını öderken faizi ile birlikte yedi yüz kırk dört (744) trilyon rupiya [yaklaşık 9 milyar dolar] ödeme yapmıştır. Yani bu devletin % 30 bütçesine denk bir meblağ olup devletin eğitime, sağlığa, güvenliğe ve savunmaya yaptığı harcamalar toplamını aşmaktadır. Buna rağmen devlet, %5 oranında ekonomik büyüme gerçekleştirdiğini iddia etmektedir.

Hükümetin durumları iyileştirmek için yoğun çaba harcadığını iddia etmesine rağmen, durumlar iyileşmek yerine daha da kötüleşmekte ve hatta aralarında yönetimde olan bakanların da bulunduğu birçok insanın endişesi ve karamsarlığı artmaktadır. Nitekim Republika Gazetesi 19.04.2007'de otuz beş (35) bakandan on üç (13) bakanın kalp krizi veya felçlik geçirdiğini yazdı. Yine Devlet yanlılarından birisi 15.04.2007'de şöyle dedi: *"Devlet Başkanı Susilo Bambang Yudoyono'nun, vatandaşların ihtiyaçlarını sağlamadaki başarısızlığı, bu ümitsizliğin ve karamsarlığın toplumun tüm kesimlerine hâkim olmasından sonra demokrasi hakkında insanları ümitsizliğe düşmeye seok edecektir."* Ve şöyle ekledi: *"Bu ümitsizliğin ve karamsarlığın çözümü ve yayılmasını engellemek için ise yeni kabine değişikliğinin en hızlı şekilde gerçekleştirilmesi gerektirmektedir."*

Ey Endonezya'daki Müslümanlar:

Sorun ne sadece şahıslardadır, ne de sadece ekonomik alandadır. Bilakis sorun, topluma hâkim olan nizamın temelinde, yöneticiler, aydınlar ve uzmanlar olarak bilinen kişilerdedir. Ancak gerçekte ise onlar ne yöneticidir, ne aydındır, ne de uzmandır. Bilakis onlar, Batı'daki gelişmeleri körü körüne taklit eden kuru taklitçilerdir. Nitekim Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

Artık benden size hidayet geldiğinde, her kim benim hidayetime uyarırsa o sapmaz ve bedbaht olmaz. Her kim de Zikrimden yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olur ve Biz onu Kıyâmet Günü de kör olarak haşrederiz. [Tâ-hâ 124-125]

Bu sorun sadece Endonezya ile sınırlı değildir, aksine diğer İslâmî beldeleri, dahası üçüncü dünya diye bilinen ülkeleri de kuşatmaktadır. Üçüncü dünya ülkelerindeki -ki İslâmî beldeler de bunlardandır- yönetim sahipleri, ne kendilerine, ne aydınlarına, ne de uzmanlarına güvenmektedir. Onlar Batı'nın uzmanlarına ve Batı'nın önerilerine güvenmektedir. Batı ise önerilerinde meşhurdur. Zîra Batı bireysel menfaatçilik üzerine dayanır ki bu onun hem gâyesi hem de amellerinin ölçüsüdür. Batı devletlerinin samimi önerilere sahip olması şöyle dursun, -kendisine danışanların güvenini kazanmak amacıyla kimi zaman birtakım hakikatler veya hakikatlere dair ipuçları veriyor olsa da- aslında kendisine danışanları saptırır. Batılı devletlerin gayesi ya imkânlar dâhilinde ılımlı üsluplarla ya da

Amerika'nın yaptığı ve şu anda Irak'ta, Afganistan'da, Somali'de ve Sudan'da... yapageldiği gibi durum gerektirdiğinde kanlı ve yıkıcı üsluplarla dünyanın servetlerini yağmalamaktır. Nitekim hilelerinden dolayı Endonezya'nın parçalanması da uzak değildir. Ancak İnşâAllah hevesleri kursaklarında kalacaktır.

Sömürgeci Batılı devletlerin, ekonomik alanda yaptığı saptırıcı yönlendirmelerden biri de, devlet mülkiyetlerinin özelleştirilmesi ve yabancı yatırımların ülkeye çekilmesidir. Devlet mülkiyetlerinin ve kamu mülkiyetlerinin satışı, güçlü sermayelere sahip olmalarından dolayı genellikle yabancı şirketlere yapılmaktadır. Buna mukabil ülkenin insanları fakirdirler ve basit bir sermaye dışında bir şeye sahip değildirler. Sermaye sahibi yabancı şirketler; ülkede yatırım yapmak istediklerinde kendilerini vergilerden muaf tutmak ve hoşlarına giden her şeyi ithal ve ihraç etmelerine izin vermek üzere ve bu devletin yasalarına göre değil de yasalaşma süreci tamamlanmış özel yasalara veya devletlerarası yasalara göre, ev sahibi devlet ile anlaşmazlıkları giderme hakkı tanımak ve bu şirketlerin bağlı oldukları yabancı devletlere yatırımcı şirketlerin imtiyazlarını korumak için gerektiğinde müdahale hakkı tanıyacak özel yasalar çıkartılmasını talep etmektedirler. O kadar ki artık kıtalararası çok uluslu şirketler, küreselleşme adı altında Amerika'nın dayattığı evrensel ticaret kanunları koruması yoluyla, dünyanın ekonomisine tahakküm eder oldular. Zengin devletlerin fakir devletler üzerindeki hâkimiyetlerini pekiştirme imkânı sağlayan bu küreselleşme, onların fakirliklerini, bağımlılıklarını ve köleliklerini daha da arttırmaktadır ki Allah Subhânehu şu kavli ile bizi bundan sakındırmıştır:

“Muhakkak ki Allah, Kâfirler için mü'minler aleyhine asla bir yol (egemenlik) kılmayacaktır!” [en-Nisa 141]

Endonezya şu anda yabancı yatırımlar için yeni bir yasa çıkartmaktadır. O halde kendisini ifsat edecek bir nizama yerleştirildikten ve nizama etki edemedikten sonra gücü ne olursa olsun, bir bakanın başka bir bakan ile değiştirilmesinin ne faydası olacaktır? Bu aynen şöyle diyenin sözüne benzemektedir:

Onu eli bağlı denize attı, bir de çıkıp “sakın ha sakın suda ıslanma” dedi

Sorun sadece ekonomi konusunda değildir. Bilakis sorun, insanların dertleri ile dertlenmeyenlerin, egemenlik ve izzet algılarında yatmaktadır. Yine sorun, İslâmî Ümmet'e asıl doğru yönünü kaybettirerek nûr ve hidâyet yerine, karanlığı ve dalâleti almak için sağa-sola yönelen partilerde, topluluklarda ve fikrî akımlarda yatmaktadır. Oysa Allah Subhânehu bize, şu kavli ile nasihat etmektedir:

“Şüphesiz ki bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte Allah size bunları emretti. Umulur ki muttaki olursunuz.” [el-En'âm 153]

Endonezya, büyük bir devlettir, tüm servet çeşitleri ile zengindir, aynı zamanda aktif ve ucuz işgücüne sahiptir ve işlerin, hem sahih bir nizam, hem de yabancı sinsi uzmanların saptırmalarından bağımsız ihlaslı bir yönetim gereğince yürütülmesi halinde, tek başına ziraatını, sanayisini ve ticaretini pazarlamak için yeterli tüketim pazarına sahiptir. Ne var ki Endonezya, Suharto döneminde Dünya Bankası ile IMF'nin direktifleri gereğince yürüyerek hem para birimini hem de ekonomisini mahvetmiştir. Ancak devlet bundan ne bir ders, ne de bir ibret almıştır. Nitekim Endonezya'da uzmanlar, aydınlar olarak bilinenler ve üçüncü dünya ülkeleri, Batılı ülkelere bakmaktalar ve onların ekonomik açıdan başarılı olduklarını görmekteler. Zira Batılı ülkelerdeki insanlar, üçüncü dünya ülkelerindeki insanlardan daha az çalışmalarına rağmen, kişi başına düşen gelir oranı üçüncü dünya ülkelerindeki kişi başına düşen gelirden yirmi (20) veya otuz (30) kata daha fazladır. Dolayısıyla önerilerini dinlemek ve onlara danışmak için koşuşturmaktalar.

Oysa bilmiyorlar ki bu en üst seviyedeki yüksek gelirleri, bizleri sömürmelerinin, servetlerimizi yağmalamalarının ve sanayilerini pazarlamak üzere bir pazar olarak kalsın diye beldelerimizin birer sanayi beldesi olmasını engellemelerinin bir sonucudur. Nitekim onlar beldelerimizden hammaddeyi en düşük fiyatlarla almaktalar, sonra da işlenmiş halde fahiş fiyatlarla bize satmaktadırlar. Dolayısıyla Batı'daki ekonomik büyüme, ekonomik nizamlarının sıhhatine delil değildir. Aksine servetlerimizi yağmalamalarına, yöneticilerimizi ağır sanayileşmeden men etmelerine ve beldelerimizin sömürgeciliklerinden engellemelerine delildir.

Ey Endonezya'daki ve Tüm Dünyadaki Müslümanlar!

Şu anda dünyada birinci devlet olma imkânına sahibiz. Nitekim İslâmî Ümmet, tek bir devlet olarak Hilâfet Devleti'nin gölgesi altında iken, asırlardır dünyanın birinci devlet merkezine yerleşmiştir. Bu Ümmet için, böylesi bir merkezi şu kavli ile Allah istemiştir:

“Sizler, insanlar için çıkartılmış en hayırlı ümmetsiniz. Ma'rufu emreder, münkerden nehy eder ve Allah'a iman edersiniz.” [Âl-i İmrân 110]

Allahu Te'alâ bizleri İslâm Risâleti ile şereflendirdi, dünyanın lideri olmamızı emretti, topraklarımızı dünyanın muhtaç olduğu servetlerle zengin kılarak bize ikramda bulundu, bizleri dünyanın liderliğine tahakküm edecek stratejik bir konuma yerleştirdi ve sayıca da bizler dünyaya liderlik etmeye yeteriz. Nitekim İslâmî Ümmet dünyaya liderlik ettiği zaman kanlarını emmek, servetlerini yağmalamak ve onu aşğılamak için liderlik etmemiştir. Bilakis onu zulûmattan nûra, delâletten hidâyete ve mutsuzluktan saadete taşımak için liderlik etmiştir. Zîra Allahu Te'alâ, Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i bu Rısâlet ile âlemlere rahmet olarak göndermiştir:

“Biz Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” [el-Enbiyâ 107]

Dolayısıyla İslâmî Ümmet, insan haklarını ve halkların özgürlüklerini savunduklarını iddia eden Amerika ve Batılı devletler gibi değildir. Zîra onlar farklı terazilerle tartan yalancılar ve aldatıcılarıdır.

O halde böylesi bir imâna ve hırsa sahip olacağız, Rabbimiz Subhânehu'nun nîdâsına icabet edecek miyiz?

“Ey iman edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verecek olana dâvet ettiğinde icâbet edin.” [el-Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir
Endonezya Vilâyeti

H. 06 Rabi'-ul Âhir 1428
M. 03 Mayıs 2007

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiye-vilayeti.org